

JUNE AIESTARAN IPARRAGIRRE

A Maila | Bertsoa | aipamen saria

Kaixo! June Aiestaran Iparragirre naiz, eta Batxilergoko 2. maila egiten ari naiz Txindoki Institutuan. Asko dira nire zaletasunak, baina horien artean euskal dantzak eta bertsolaritza ditut gustukoak. Bertso sorta honetan hausnarketa baten proposamena luzatzea izan da nire helburua, ea gustukoa duzuen!



NIK ETA NIRETZAT

Doinua: Mundu honetan holako gauzak

1. Egun, gazteon jarrera epaitzen
da lehenengo segunduan,
norbere kezka soilik izaten
omen ditugu buruan.
Beraz, kantatu nahi dut, barruan
daukadan barne-guduan
hitzak bilatuz, kontraesanen
sentipen “inseguruan”,
azkenaldian gertutik bizi

dudanaren inguruan.

2. Erdigunea norbera dela

ez al zaigu iruditzen?

Norbere lanak, norbere kezkek,

norbere_izen ta abizen,

norbere zama norberarentzat

bakarrik dugu arintzen,

ikasketetan ere norbera

fin litekeena fintzen,

baina_albokoa erortzen bada

ez gatzaizkio hurbiltzen.

3. Munduan zehar entzuten diren

kontuak dira beti “boom”,

eta hargatik maiz telebista

notizia mingarridun

horri begira, nola sentitzen

garen errukiaz, bigun,

itzaltzen dugu, kontzientzian

minik egin ez dagigun,

baina ez dakit hau egiteak

zer dakarren badakigun.

4. “Noski nik ere nahi nukeela
herri hobe bat biharko,
baina, zergatik egingo dut nik
bestearen alde salto?”
“Kontraesanak zalantzan jarri?
Baina hori, zertarako?”
Bada, ondora begiratzeak
ase gaitzakeelako,
ta_ignorantea ignorantzian
eroso bizi delako.

5. Umetan ere ahalegin orok
behar zuen intimoa,
izan behar zen “nork egingo du?”
baten trukean “ni noa”.
Norbera zen lorpena eta
norbera animoa;
hargatik, badut irudipena
sendoa bezain irmoa:
beti ez ote dugun irentsi
indibidualismoa.

6.
Gure herria ez baldin bada

iraultzaren motiboa,

halabeharrez ustelduko da

gure arteko giroa.

Aurrerapauso oro ez dadin

izan horren astiroa,

Ulertu behar dugu, nahi bada

etorkizun aktiboa,

norbanakoek eurek osatzen

dutela kolektiboa.